

1. І сказав цар Давид до всього збору: Син мій Соломон, що його одного Бог вибрав, ще молодий та тендітний, а ця праця велика, бо не для людини ця будова, а для Господа Бога.

2. А Я всією своєю силою приготував для храму свого Бога золото на золоті речі, і срібло на срібні, і мідь на мідяні, і залізо на залізні, і дерево на дерев'яні, каміння шогамське та до оправ, каміння нофехське та кольорове, і всякий дорогий камінь та безліч мармурового каміння.

3. І ще, через моє замилювання до дому Бога мого, є в мене скарб власного золота та срібла, і його я віддав для дому свого Бога, понад усе, що я заготовив для святого храму:

4. три тисячі талантів золота, офірського золота, і сім тисяч очищеного срібла на покриття стін тих домів;

5. на кожну золоту річ та на кожну срібну, і на всяку працю рукою майстрів. І хто ще жертвує, щоб сьогодні наповнити свою руку пожертвою для Господа?

6. І стали жертвувати начальники батьківських родів та начальники Ізраїлевих племен, і тисячники та сотники, і начальники праці для царя.

7. І дали вони на роботу Божого дому золота п'ять тисяч талантів та десять тисяч дарейків, і срібла десять тисяч талантів, і міді десять тисяч і вісім тисяч талантів, а заліза сто тисяч талантів.

8. А в кого знайшлося при ньому дорогоцінне каміння, ті дали його до скарбниці Господнього дому, до руки Гершонівця Єхіїла.

9. І радів народ за їхню жертву, бо вони жертвували Господеві з цілого серця, а також цар Давид радів великою радістю.

10. І поблагословив Давид Господа на очах усього збору. І сказав Давид:
Благословенний Ти, Господи, Боже Ізраїля, нашого батька, від віку й аж до віку!

11. Твоя, Господи, могутність і сила, і велич, і вічність, і слава, і все на небесах та на землі! Твої, Господи, царства, і Ти піднесений над усім за Голову!

12. І багатство та слава від Тебе, і Ти пануєш над усім, і в руці Твоїй сила та хоробрість, і в руці Твоїй побільшити та зміцнити все.

13. А тепер, Боже наш, ми дякуємо Тобі, і славимо Ім'я Твоєї величі.

14. І хто бо я, і хто народ мій, що маємо силу так жертвувати, як це? Бо все це від Тебе, і з Твоєї руки дали ми Тобі.

15. Бо ми приходьки перед лицем Твоїм та чужинці, як усі наші батьки! Наші дні на землі мов та тінь, і немає тривалого!

16. Господи, Боже наш, уся ця безліч, яку ми наготовили на збудування Тобі храму для Ймення Твоєї святости, із Твоєї руки вона, і все це Твоє!

17. І я знаю, Боже мій, що Ти вивідуєш серце й любиш щирість. У щирості серця свого я пожертвував це все, а тепер бачу з радістю народ Твій, який знаходиться тут, що жертвує себе Тобі.

18. Господи, Боже Авраама, Ісака та Якова, наших батьків, збережи ж навіки цей

напрямок думок серця народу Твого, і міцно скеруй їхнє серце до Себе!

19. А моєму синові Соломонові дай серце ціле, щоб виконувати заповіді Твої, свідоцтва Твої та устами Твої, і щоб чинити все, і щоб збудувати цю твердиню, яку я приготував!

20. І сказав Давид до всього збору: Поблагословіть же Господа, вашого Бога! І весь збір поблагословив Господа, Бога своїх батьків, і нахилилися, і вклонилися всі до землі Господеві й цареві!

21. І принесли вони для Господа жертви, і спалили цілопалення для Господа другого дня від того дня, тисячу бичків, тисячу баранів, тисячу овечок, і ливні їхні жертви, і безліч жертв за всього Ізраїля.

22. І вони їли й пили перед Господом того дня з великою радістю, і вдруге настановили Соломона, Давидового сина, і помазали його Господеві на володаря, а Садока на священика.

23. І сів Соломон на Господньому троні за царя на місці свого батька Давида, і щастило йому, і його слухався весь Ізраїль.

24. І всі князі та лицарі, а також усі сини царя Давида піддалися під Соломона.

25. І Господь високо звеличив Соломона на очах усього Ізраїля, і дав на нього величність царства, якої не було перед ним ані на жодному цареві над Ізраїлем.

26. І Давид, син Єссеїв, царював над усім Ізраїлем.

27. А дні, що він царював над Ізраїлем, були сорок літ: у Хевроні царював він сім років, а в

Єрусалимі царював тридцять і три.

28. І помер він у добрій сивині, ситий днями, багатством та славою, а замість нього зацарював син його Соломон.

29. А діла царя Давида, перші й останні, ось вони описані в історії провидця Самуїла, і в історії пророка Натана, і в історії прозорливця Гада,

30. разом з усім царством його, і лицарськістю його та часами, що перейшли над ним і над Ізраїлем, та над усіма царствами тих країв.